

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/166/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206472
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206472.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/252/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. mája 2014, č. k. 12Co/347/2014-128, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením z 28. mája 2014, sp. zn. 12Co/347/2014, Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Revúca z 13. februára 2014, č. k. 3C/252/2012-61, ktorým návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného skončenia rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol.

2. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Navrhol preto rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je

ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a dovolanie žalobcu posudzoval v zmysle ustanovení O. s. p. (v ďalšom texte sa uvádza znenie účinné v čase podania dovolania).

5. Dovolací súd tak pristúpil k skúmaniu, či dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

6. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V prejednávanej veci je dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

8. So zreteľom na uvedené ustanovenia je potrebné konštatovať, že dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky ani jedného z uznesení, taxatívne vymenovaných v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., preto prípustnosť dovolania žalobcu podľa týchto ustanovení daná nie je.

9. Prípustnosť dovolania žalobcu v danej veci by prichádzala do úvahy len ak v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

10. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

11. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či sa dovolateľovi postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

12. Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumiť taký postup súdu, ktorým strane odníma tie procesné práva, ktoré jej zákon priznáva. Konaním súdu sa rozumie predovšetkým jeho procesný postup. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane konania jej procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Súdna ochrana sa poskytuje v materiálnom ponímaní, čo tiež znamená, že nie každé procesné pochybenie súdu, alebo jeho nesprávny procesný postup, ktorým dochádza k odopretiu procesného práva strany, je považovaný za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Súdna ochrana nie je poskytovaná formálne. Dôležitými hľadiskami sú tie, ktoré vo svetle prípadu dávajú jednoznačnú odpoveď na otázku, či procesný úkon z uplatnenia ktorého bola strana vylúčená, mal podstatný vplyv na ďalšie konanie. Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať rozhodnutie, ako výsledok rozhodovacej činnosti súdu, ani v ňom vyslovený právny názor, s ktorým sa strana nestotožňuje. O prípad odňatia možnosti konať pred súdom nejde ani v prípade, ak súdy pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupovali v súlade s právnymi predpismi a strane neznemožnili uplatniť procesné práva priznané jej právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

13. Po preskúmaní napadnutého uznesenia dovolací súd nezistil, že by došlo k porušeniu procesných práv žalobcu a k odňatiu možnosti konať pred súdom v príčinnej súvislosti s postupom súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Za tejto situácie najvyšší súd nezistil v postupe odvolacieho súdu, ktorý napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, nesprávnosť, v dôsledku ktorej by bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolací súd nezistil ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p.

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.